

PROLETARIUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZcie SIĘ!

Głos KOSZALIŃSKI

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Cena 20 gr. Piątek, 13 marca 1953 r. Rok II Nr 63 (166)

Pamięć o Wielkim Stalinie uczczymy ofiarną pracą dla szczęścia naszej ukochanej Ojczyzny Przodująca młodzież sławieńskiego POM-u wstępuje do ZMP

Antoni Tkacz myślał o wstąpieniu do ZMP już dawno. Jeszcze wtedy, gdy uczył się swojego zawodu traktorzysty i potem kiedy został przodującym traktorzystą, a następnie brygadierem w spółdzielni produkcyjnej Rusznowo, powiat Sławno. Antoni Tkacz zawsze starał się pracować jak najlepiej. I pracował dobrze, bo wiedział że pracuje dla siebie, dla swej spółdzielni. Liczne dyplomy i nagrody, które otrzymał, najlepiej mówią o Jego pracy. Wiedział on, że miejsce Jego jest w szeregach ZMP, ale różne przyczyny spowodowały, że dotąd jeszcze w organizacji nie był. No bo przecież nie bardzo to wypadało przyjąć i powiedzieć — przyjmijcie mnie; jestem przodującym traktorzystą i dlatego na to zasłużyłem.

Józef Stalin nie żyje... Antoni Tkacz, tak jak cała postać wa ludzkość, przyjął tę wiadomość z głębokim bólem. I wtedy właśnie Tkacz postanowił... — wstąpię do ZMP. Zobowiąże mnie to do jeszcze wydajniejszej pracy i do jeszcze bardziej wytrwałego umacniania tego co zostało zbudowane w naszym kraju dzięki Towarzyszowi Stalinowi.

Tego samego dnia, przodujący brygadier — traktorzysta Antoni Tkacz został przyjęty do miejscowego koła Związku Młodzieży Polskiej.

Tego samego dnia, 20 takich jak Tkacz — przodujących traktorzystów, monterów, agronomów, z terenu POM-u Sławno zgłosiło się do kół ZMP z prośbą o przyjęcie w poczet członków organizacji. Te same uczucia powodowały traktorzystami Kazimierzem Doplerą i Kazimierzem Kornowiczem z Karścina. Podobnie myślał agronom Henryk Jeske i jego koleżanka również agronom Zofia Stawlińska.

Wszyscy oni głęboko przeżyli śmierć Wodza i Nauczyciela, Wielkiego Przyjaciela młodzieży — Józefa Stalina. Zrozumeli, że najlepiej uczczą Jego pamięć jeszcze bardziej wyjątkową pracą dla Ludowej Ojczyzny, która wchodzi w życie Jego nauki, kroczą po drodze, którą On wskazał ludziom pracy na całym świecie.

Wstąpienie w szeregi Związku Młodzieży Polskiej uważają oni wszyscy jako zaszczyt powlekający ich obowiązkami. Dlatego zgłaszając się do ZMP podali równocześnie zobowią-

zanja — lepszej eksploatacji maszyn, oszczędzania paliwa, przekraczania norm i planów.

Karol Gorlin traktorzysta z Królowa, zgłaszając się do ZMP z prośbą o przyjęcie powiedział: „Dzielo Towarzysza Stalina musimy umacniać wszyscy, każdy przez swoją pracę. Dlatego ja na moim ciągniku zobowiązuję się pracować 2900 roboczogodzin bez remontu kapitalnego. Zobowiązuję się również zaoszczędzić 1 kg paliwa na każdym hektarze, który zaorzę. Będę się starał ze wszystkich sił zdobyć sztandar przechodni”.

Młodzi pracownicy sławieńskiego POM-u dali dowód, że czują, myślą i czynią tak jak młodzież całej Ziemi Koszalińskiej i jak młodzież całej Polski, która pamięć Józefa Stalina czci ofiarną pracą dla potęgi i szczęścia swej Ludowej Ojczyzny.

Masy pracujące całego świata żegnają swego Ukochanego Nauczyciela i Wodza-Wielkiego Stalina

9 marca — dzień pogrzebu Wielkiego Stalina był dnem, w którym masy pracujące świata i cała postępową ludzkość złożyły hołd pamięci swego Wodza — Józefa Stalina.

CHINY

Dnia 9 marca odbyły się w całym kraju wiece żałobne.

Przeszło 100 tysięcy ludzi pracy Szaughaju przybyło 9 marca na Plac Ludowy, by wziąć udział w wiece żałobnym, poświęconym pamięci Geniusza Rewolucji, Wodza narodu radzieckiego i mas pracujących całego świata — Józefa Stalina.

W wiece żałobnym w Tient sinie wzięło udział przeszło 40 tysięcy osób, w Mukdenie — około 120 tysięcy osób, w Uhan — 200 tysięcy, Kantonie — 460 tysięcy, w Syani — przeszło 300 tysięcy, w Dihua — przeszło 100 tysięcy, w Charbinie — około 400 tysięcy osób.

CZECOSŁOWACJA

W całej Czechosłowacji odbyły się wiece żałobne.

Około 200 tysięcy ludzi pracy przybyło dnia 10 bm. na wiece żałobne w Brnie, by pożegnać Ukochanego Stalina, z którego imieniem związane jest wyzwolenie i szczęśliwe życie mas pracujących ludowo-demokratycznej Czechosłowacji.

Wiece żałobne w Bratysławie odbyły się w centrum miasta na Placu Stalina. Przeszło 100 tysięcy osób zapelnilo plac i przyległe ulice. Przemówienie wygłosił sekretarz Komitetu Centralnego Komunistycznej Partii Słowacji, P. David.

NRD

Z bezgranicznym bólem żegnała dnia 9 marca ludność Niemieckiej Republiki Demokratycznej najlepszego Przyjaciela narodu niemieckiego, Wielkiego Wodza mas pracujących całego świata, Józefa Stalina.

W Lipsku na Placu Karola Marksa przechodziły obok portretu Józefa Stalina tysiące mieszkańców miasta z odkrytymi głowami i wśród głębokiej ciszy, składając wieńce i nęcąc kwiatów u stóp piedestału, na którym był umieszczony portret.

Mieszkańcy Poczdamu, gdzie w 1945 roku na konferencji wielkich mocarstw Józef Stalin wypowiedział się za stworzeniem zjednoczonych, milujących pokój, demokratycznych Niemiec — złożyli uroczyste ślubowanie, że ze wszystkich sił kontynuować będą walkę o urzeczywistnienie tych celów.

Na domu, w którym mieszkał Józef Stalin w czasie konferencji poczdamskiej, umieszczono tablicę pamiątkową.

W dnach żałoby misje dyplomatyczne ZSRR w NRD odwiedziło przeszło 30 tysięcy osób.

FRANCJA

9 marca, w chwili gdy w Moskwie na Placu Czerwonym odbywał się pogrzeb Józefa Stalina, we wszystkich miastach i osiedlach Francji masy pracujące przerwały pracę i

minutą milczenia uczciły pamięć Wielkiego Wodza całej postępowej ludzkości.

Jak podaje dziennik „Humanite”, we Francji odbyły się wszędzie uroczyste żałobne, zebrania i wiece. Robotnicy, urzędnicy i przedstawiciele przodującej inteligencji francuskiej złożyli wieńce pod portretami Józefa Stalina okolonymi żałobnymi szarfami.

Wiece żałobne odbyły się w Paryżu, Nicei, Marsylii i innych miastach francuskich.

Potężny wiece żałobny odbył się w Welodromie Zimowym w Paryżu. Ołbrzymia sala Welodromu, obliczona na 30 tysięcy osób, nie była w stanie pomieścić wszystkich, którzy pragnęli wziąć udział w wiece. Tysiące ludzi zgromadziło się na przyległych do Welodromu ulicach.

W przydium zajęli miejsce członkowie i zastępcy członków Biura Politycznego Francuskiej Partii Komunistycznej Fajon, Cachin, Lecoeur, Guyot, Mauvais, Michaud, sekretarz Powszechnej Konfederacji Pracy Menmousseau, wiceprezident Towarzystwa „Francja — ZSRR” generał Pettit, sekretarz generalny Światowej Rady Pokoju — Lafitte i inni.

WŁOCHY

Dziennik „Unita” podaje, że w dniu pogrzebu Józefa Stalina miliony ludzi pracy wszystkich miast włoskich uczciły pamięć Wielkiego Wodza i Nauczyciela postępowej ludzkości.

Przy dźwiękach tysiąca syren, robotnicy wszystkich zakładów przemysłowych Mediolanu przerwali pracę i zebrał się na wiece żałobne. Rada miejska Mediolanu przerwała na 5 minut posiedzenie na znak żałoby.

W mieście Mortara, przed marmurowym pomnikiem poświęconym na cześć Józefa Stalina, ludzie pracy pełnili przez całą noc i cały dzień wartę honorową. W Wenecji, dającą robotników portowych wzięcia kapitanowi statku radzieckiego „Admiral Uszakow” wieńce z czerwonych kwiatów.

NIEMCY ZACHODNIE

Masy pracujące Niemiec Zachodnich z głębokim bólem żegnały Józefa Stalina. Dziennik „Neues Deutschland” donosi, że 9 bm. w dniu pogrzebu Józefa Stalina w fabrykach Hamburga, Frankfurtu n/Menem, Kassel, Norymbergi, w zakładach przemysłowych Zagłębia Ruhry i innych miast Niemiec Zachodnich, robotnicy przerwali pracę, oddając hołd Józefowi Stalinowi minutą milczenia. W Duesseldorfie, Frankfurcie n/Menem, Stuttgartu, Bochum, Kaiserlauter odbyły się wiece żałobne. Zebrani uroczysto ślubowali jeszcze bardziej zdecydowanie walczyć o pokój, przeciwko remilitaryzacji Niemiec Zachodnich, przeciwko wojennym układom bońskim i paryskim, przeciwko wojnie i faszyzmowi.

Stalinowska idea zwycięży

NARODY świata dźwierzają dziś pewnie w swych rękach sztandar pokoju. Nigdy on już z rąk tych nie wypadnie; kto pojął wskazania stalinowskie, ten wie, że pokój może być utrzymany i utrwalony, że pokój trzeba wywalczyć.

Wpojenie tych nauk setkom milionów ludzi jest dziełem, które wynosi Józefa Stalina do rzędu najgenialniejszych mężów w dziejach ludzkości. Dlatego też nienawidzili Go imperialiści, dla których kula ziemska przed Rewolucją Pańdzielnikową była składem skarbow, które przechodziły z rąk jednej grupy monopolistów do drugiej w wyniku grabieżczych wojen.

Korzenie agresywnej i grabieżczej polityki kapitalistycznych państw obnażył Józef Stalin, odkrywając podstawowe prawo ekonomiczne współczesnego kapitalizmu. Imperiaлизм dąży do zapewnienia sobie maksymalnego zysku kapitalistycznego. Wzysk i nędza ludności własnego kraju, ujarzmienie i ograbianie krajów zacofanych, zależnych i kolonialnych, wojny i militarystyka gospodarki narodowej oto środki wyśniewa i używania maksymalnego zysku. Nędza milionów i krew milionów ludzi jest żerowiskiem pa-

nów w cylindrach z rad nuczonych wielkich monopol.

Na czoło imperialistycznych drapieżców wysunęły się dziś Stany Zjednoczone Ameryki Północnej. Rząd USA, wyrażając interesy wielkich monopol, stawia sobie — używając poparcie części burżuazyjnych polityków krajów od siebie uzależnionych (Francja, Niemcy Zachodnie, Włochy) — jako cel główny przygotowanie i sprowokowanie wojny światowej przeciwko ZSRR i krajom demokracji ludowej. Ale w dobre Lenina — Stalina najpotężniejszym mocarstwem świata jest ZSRR, a program nakreślony przez Józefa Stalina wchodzi w życie narody radzieckie pod przewodnictwem Partii wytopionej z najsłabiej sześciorozowego kruszcem ludzkiej szlachetności i mądrości, w ogniu najcięższych prób — pod przewodem KPZR. A za Partią tą stoi cała postępową ludzkość. I choć imperialiści chcą wojny, chcą napaść na ZSRR — to równocześnie panicznie się tego boją.

Bowiem — jak stwierdził Towarzysz Stalin w „Ekonomicznych problemach socjalizmu w ZSRR” — „wojna z ZSRR, jako z krajem socjalizmu, jest dla kapitalizmu bar-

dziej niebezpieczna niż wojna między krajami kapitalistycznymi, albowiem, jeśli wojna między krajami kapitalistycznymi stawiła jedynie problem przewagi pewnych krajów kapitalistycznych nad innymi krajami kapitalistycznymi, to wojna z ZSRR musi w sposób nieunikniony postawić problem istnienia samego kapitalizmu”.

Imperialiści zatem powstrzymują żelazny kaganiec strachu. I oni, i narody wędzą, że wojna przeciwko ZSRR dzisiaj do perspektywa — jak mówią tow. Mołotow — „likwidacji całego systemu imperializmu światowego”.

Jest tak dlatego, że w olbrzymim kraju zbudowano ustrój sprawiedliwości społecznej, ustrój bez wyzysku człowieka przez człowieka, socjalizm. Ustrój ten stworzył także tempo rozwoju gospodarczego i kulturalnego Kraju Rad, o jakim marzyć nie mogą kraje kapitalistyczne. Jeśli zasadzić dąb obok rozwijających się, gęsto skupionych czeremch, z początku nikt nie żywi wielkich nadziei, by drobną, ledwo rozwijającą się w cieniu czeremch dębina kiedykolwiek je prześcignęła. W latach interwencji przeciwko

(Dokończenie na 2 str.)

Na Placu Czerwonym w Moskwie

MOSKWA. Od wczesnego ranka do późnego wieczora ciągną mieszkańcy Moskwy na Plac Czerwony. Powoli przechodzą obok Mauzoleum, na którym wyrze są na cmenternym granicie nieśmiertelne imiona Lenina i Stalina. W żywym potoku ludzi kroczą mieszkańcy Moskwy i przybywają ze wszystkich krańców Związku Radzieckiego oraz z innych krajów.

Niezlęczona jest ilość wieńców, przyniesionych zewsząd dla złożenia przy trumnie Józefa Stalina. Znajdują się one obecnie na Placu Czerwonym. Pokryły one całą przestrzeń wokół Mauzoleum i trybuny, ustawione wzdłuż Sławy, Kremleskiej.

Na czerwonych wstęgach żałobnym obramowaniem widnieją słowa, płynące wprost z serca. Napisy w języku rosyjskim, przepiękają się z napisami ukraińskimi, białoruskimi, gruzińskimi, niemieckimi, francuskimi.

Napływają coraz nowe, nowe wieńce — od uczniów szkół moskiewskich, od robotników z wielkich budowli komunizmu... Niewyczerpana, bezgraniczna jest miłość mas pracujących do genialnego kontynuatora dzieła Lenina, do wielkiego budowniczego komunizmu Józefa Stalina.

List ordynariusza wrocławskiego do Prezesa Rady Ministrów Bolesława Bieruta

DO PREZESA RADY MINISTRÓW BOLESŁAWA BIERUTA
WARSZAWA

Łącząc się z Rządem i całym narodem polskim w głębokim smutku i żalu po stracie Wielkiego Wodza narodów milujących pokój i Przyjaciela Polski Generała Józefa Stalina przesyłam na ręce Obywatela Prezesa Rady Ministrów w imieniu własnym, kapituły duchowieństwa i wieńców Archidiecezji Wrocławskiej szczere wyrazy współczucia.

KS. KAZIMIERZ ŁAGOSZ
ORDYNARIUSZ WROCŁAWSKI
Wrocław, dnia 7.III.1953 r.

Podpisanie umowy handlowej polsko-rumuńskiej

WARSZAWA. W wyniku rokowań handlowych, które odbyły się w atmosferze przyjaźni i wzajemnego zrozumienia, 10 marca br. podpisano została w Warszawie umowa o wymianie towarów i płatnościach na rok 1953 pomiędzy Polską Rzeczpospolitą Ludową a Rumuńską Republiką Ludową.

Umowa przewiduje w 1953 r. znaczne powiększenie obrotów handlowych w stosunku do roku 1952.

Na trybunie mauzoleum towarzysze: Sheoighiu-Dej, Bolesław Bierut, Pak-Den-Ai, Walter Ulbricht, Dolores Ibaruri, Otto Grolowohl, Wylko Czerwenkow, Matias R. Kost, Pietro Nenni, Palmiro Togliatti, Jacques Duclos, Klement Gottwald, N. A. Bulganin, W. M. Mołotow, K. J. Woroszyłow, G. M. Malenkow, N. S. Chruszczow, L. P. Beria, M. Z. Sabutow, Czoi En tal, M. G. Pierwuchin, L. N. Kaganowicz, H. M. Szewernik A. I. Mikojan.

NAJWIĘKSZA PRZYJAŹŃ

Artykuł Mao-Tse-tunga w dzienniku „Prawda“

MOSKWA. W dzienniku „Prawda“ z dnia 10 bm. ukazał się artykuł Mao Tse-tunga pt. „Największa przyjaźń“. Poniżej zamieszczamy

Opuszcili nas na zawsze największy geniusz naszej ery, Wielki Nauczyciel światowego ruchu komunistycznego, współbojownik nieśmiertelnego Lenina — Towarysz Józef Wissarionowicz Stalin.

Zarówno teoretyczna, jak i praktyczna działalność Towarysza Stalina jest bezcennym wkładem do naszej ery. Towarysz Stalin stanowił całą nową epokę. Dzięki jego działalności naród radziecki i masy pracujące wszystkich krajów przeobraziły całą sytuację międzynarodową: idea sprawiedliwości, demokracji ludowej i socjalizmu zwyciężyła na ogromnych obszarach świata, obejmujących jedną trzecią ludności kuli ziemskiej, tj. ponad 800 milionów ludzi. Wpływ tego zwycięstwa rozszerza się z dnia na dzień, docierając do każdego zakątka na świecie.

Śmierć Towarysza Stalina poraziła masy pracujące całego świata w niewymownym, wielkim bólu, wstrząsnęła wszystkimi uczelniami ludźmi do głębi serca. Świadczą to, że dzieło Towarysza Stalina i jego idee ogarnęły szerokie masy ludowe na całym świecie i stały się już niezwykłą siłą. Narody, które zwycięstwo już odniosły, siła ta prowadzi do wcielenia nowych zwycięstw, a tym wszystkim, którzy łączą jeszcze pod jarzmem starego, występku świata kapitalistycznego, umożliwiła ona odważny szturm przeciwko wrogom ludu.

Po śmierci Lenina, naród radziecki pod przewodnictwem Towarysza Stalina zbudował wspaniałe, promienne społeczeństwo socjalistyczne w pierwszym na świecie państwie socjalistycznym, stworzonym przez Nięgo wraz z Wielkim Leninem w okresie Rewolucji Październikowej.

Zwycięstwo budownictwa socjalistycznego w Związku Radzieckim, to nie tylko zwycięstwo narodu radzieckiego, lecz wspólne zwycięstwo narodów całego świata. Po pierwsze — zwycięstwo to potwierdziło samą wymową rzeczywistości bezwzględną słuszność marksizmu — leninizmu, konkretnie nauczyło masy pracujące całego świata, jak trzeba iść naprzód do szczęśliwego życia. Po drugie

— zwycięstwo to umożliwiło ludzkości rozgromienie bestii faszystowskiej w drugiej wojnie światowej. Nie można sobie wyobrazić, by bez zwycięstwa budownictwa socjalistycznego w ZSRR możliwe było zwycięstwo w wojnie z faszyzmem. Zwycięstwo budownictwa socjalistycznego w ZSRR i zwycięstwo w wojnie antyfaszystowskiej mają bezpośredni wpływ na losy ludzkości i słowa tych zwycięstw zasłużyły przypadają Wielkiemu Towaryszowi Stalinowi.

Towarysz Stalin rozwinął wszechstronnie, w sposób klasyczny teorię marksistowsko-leninowską, zapoczątkował na wy etapie rozwoju marksizmu. Towarysz Stalin rozwinął twórczo teorię Lenina o nierównomiernym rozwoju kapitalizmu i teorie o możliwości zwycięstwa socjalizmu w jednym kraju; Towarysz Stalin wniósł twórczy wkład do teorii o ogólnym kryzysie systemu kapitalistycznego, do teorii budownictwa komunistycznego w ZSRR, odkrył i uzasadnił podstawowe prawo ekonomiczne współczesnego kapitalizmu i podstawowe prawo ekonomiczne socjalizmu, wniósł wkład do teorii rewolucji w koloniach i półkoloniach. Towarysz Stalin twórczo rozwinął również leninowską teorię budownictwa partyjnego. Zespółito to jeszcze bardziej robotników całego świata oraz wszystkie uciśnione klasy i narody, dzięki czemu walka klasy robotniczej i wszystkich uciśnianych narodów o wyzwolenie i szczęście przybrała niespotykane rozmiary i dała niebywałe sukcesy.

Wszystkie dzieła Towarysza Stalina — to nieśmiertelny wkład do skarbnicy marksizmu. Jego prace „O podstawach leninizmu“, „Krótki kurs historii WKP(b)“, jak również jego ostatnie wielkie dzieło „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR“ — to encyklopedia marksizmu — leninizmu, uogólnienie doświadczeń światowego ruchu komunistycznego za okres ostatnich 100 lat. Jego przemówienie na XIX Zjeździe Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego — to drogocen-

ny testament dla komunistów wszystkich krajów świata.

My, komuniści chińscy, jak i komuniści wszystkich krajów świata, znajdujemy w wielkich pracach Towarysza Stalina drogę do naszych zwycięstw.

Po śmierci Lenina, Towarysz Stalin był zawsze centralną postacią światowego ruchu komunistycznego. Skuteczni wokół Towarysza Stalina, stale otrzymywaliśmy od Nięgo wskazania, stale czerpalismy z Jego dzieł siłę ideową. Towarysz Stalin żywił gorące uczucia dla clemleżonych narodów Wschodu. „Nie zapomniacie o Wschodzie“ — oto wielkie hasło, jakie Towarysz Stalin rzucił po Rewolucji Październikowej.

Wiadomo powszechnie, że Towarysz Stalin gorąco kochał naród chiński i uważał, że siły rewolucji chińskiej są niezmiernie. W sprawach rewolucji chińskiej wykazał On najwyższą mądrość. Zgodnie z nauką Lenina — Stalina, cie szac się poparciem wielkiego państwa radzieckiego i wszystkich sił rewolucyjnych wszystkich krajów. Chińska Partia Komunistyczna i naród chiński odniosły przed kilku laty historyczne zwycięstwo.

Dzisiaj straciłmy Wielkiego Nauczyciela i najszerszego Przyjaciela — Towarysza Stalina. Jest to ogromne nie-szczęście. Nie starczy słów, by wyrazić nasz ból.

Zadanie nasze polega na tym, by ból ten przekształcić w siłę. Strzegąc święte pamięci o naszym Wielkim Nauczycielu Stalinie, Komunistyczna Partia Chin i naród chiński wraz z Komunistyczną Partią Związku Radzieckiego i narodem radzieckim będą bezgranicznie wzmacniały wielką przyjaźń, opromienioną imieniem Stalina.

Komuniści chińscy i naród chiński będą jeszcze wytrwale studiować naukę Stalina, studiować naukę i technikę radziecką, aby budować swoje państwo.

Komunistyczna Partia Związku Radzieckiego jest partią wychowaną pieczołowicie przez Lenina i Stalina, najbardziej produkująca, najbardziej doświadczona i najlepiej teoretycznie uzbrojona partia na świecie; partia ta była i jest dla nas wzorem; będzie ona dla nas wzorem również w przyszłości. Głęboko wierzy-

ny są krzyżowane i hamowane. Sprawia, że miliony ludzi w świecie wiedzą dziś, że od dalszego wzrostu ruchu obrońców pokoju zależy wzmocnienie perspektyw utrzymania pokoju. Wiedzą, że — jak stwierdził Towarysz Malenkov — „obecny stosunek sił między obozem imperializmu i wojny a obozem demokracji i pokoju czyni tę perspektywę najzupełniej realną. Po raz pierwszy w dziejach istnieje potężny i zwarty obóz milijonów pokój państw. W krajach kapitalistycznych podniósł się stopień zorganizowania klasy robotniczej, powstały potężne, demokratyczne, międzynarodowe organizacje robotników, chłopów, kobiet, młodzieży. Wyrosły i okrzepły partie komunistyczne, które prowadzą bohaterką walkę za sprawę pokoju...“

I dlatego setki milionów ludzi na całym świecie zęgnają Józefa Stalina w głębokim bólu, lecz jednocześnie pełni niezlomnej pewnością, że dzieło Lenina-Stalina jest w pewnych i mocnych rękach. Stalinowska idea pokoju będzie wcielana w życie przez wiernych uczniów i współbojowników Józefa Stalina, przez Jego Partię.

Serca polskie, francuskie, chińskie, węgierskie, serca ludzkie, jeśli tylko są nieskazyne imperialistycznym brudem i fałszem, biją umiłowaniem pokoju. A mówiąc pokój — to znaczy: być wiernym nakazom i wskazaniom Józefa Stalina, kochać Związek Radziecki, udzielać poparcia Jego polityce, miłować swoją ojczyznę, wzmacniać jej niepodległość, pomnażać jej dobrobyt.

Sprawa pokoju, sprawa Józefa Stalina zwycięży!

Marian Prels

Rząd Czechosłowacki kategorycznie protestuje przeciwko naruszaniu granic powietrznych Czechosłowacji przez amerykańskie samoloty wojskowe

PRAGA. Dnia 11 marca br. Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Czechosłowackiej wysłowało do ambasady Stanów Zjednoczonych w Pradze notę, w której między innymi czytamy:

Z polecenia Rządu Republiki Czechosłowackiej Ministerstwo Spraw Zagranicznych ostro protestuje przeciwko poważnemu naruszeniu obszaru powietrznego Czechosłowacji przez amerykańskie samoloty wojskowe, co miało miejsce 10 marca 1953 r.

Dnia 10 marca 1953 r. dwa amerykańskie samoloty odrzutowe, „F-34“ leciały nad terytorium Czechosłowacji. O godzinie 11.05 w odległości 18 km na południowy-zachód od Pilzna, oraz o 40 km od granicy państwowej samoloty te spotkały się z czechosłowackimi myśliwcami patrolowymi. Samoloty amerykańskie wezwano do lądowania. Nie zastosowały się one jednak do tego wezwania. Podczas walki powietrznej jeden z samolotów amerykańskich uciekł w kierunku zachodnim, drugi w kierunku

Nowe krwawe zbrodnie ludobójców amerykańskich w obozach jenieckich

PEKIN. Jak donosi korespondent agencji Nowych Chin, szef delegacji koreańskiej do rokowań w sprawie rozejmu w Korei, generał Nam Ir, złożył w dniu 7 bm. szefowi delegacji amerykańskiej, generałowi Harrisonowi, energiczny protest przeciwko bestialskiemu morderstwu jeńców koreańskich i chińskich w obozach na wyspach Kożedo, Pongam, Jonczado i Czudzo. W obozach tych strażnicy amerykańscy w okresie od 28 lutego do 4 marca br. zamordowali lub zranili 18 jeńców.

Wyrażam jak najenergiczniejszy protest — oświadczył Nam Ir — w związku z szeregiem nowych krwawych zbrodni dokonanych przez waszą stronę. Waszej stronie nie uda się uniknąć surowej odpowiedzialności za te zbrodnie wojenne.

Robotnicy radzieccy zwycięsko wykonują zamówienia dla Pałacu Kultury i Nauki im. J. Stalina

MOSKWA. Z ogromnym entuzjazmem pracuje załoga zakładów płyt ceramicznych w Kuzyńcu pod Moskwą nad realizacją zamówień dla Pałacu Kultury i Nauki im. Józefa Stalina w Warszawie.

W podjętym współzawodnictwie socjalistycznym o przed terminowe i wzorowe wykonanie tych zamówień wiele бригад uzyskało wspaniałe sukcesy produkcyjne.

Robotnicy zakładów wysłali już około 7.850 skrzyń z płytami ceramicznymi dla wyłożenia fasad warszawskiego Pałacu Kultury i Nauki im. Stalina.

N. A. Michajłow wybrany pierwszym sekretarzem i członkiem biura Moskiewskiego Komitetu KPZR

MOSKWA. W dniu 10 marca 1953 roku odbyło się plenum Moskiewskiego Komitetu Obwodowego KPZR.

Zgodnie z powziętą na wspólnym posiedzeniu KC KPZR, Rady Ministrów Związku Radzieckiego i Prezydium Rady Najwyższej ZSRR uchwałą, uznającą za konieczne, by N. S. Chruszczow skontentował się na pracy w Komitecie Centralnym KPZR, plenum Moskiewskiego Komitetu KPZR zwołniało N. S. Chruszczowa z obowiązków sekretarza i członka biura Moskiewskiego Komitetu Obwodowego KPZR.

Plenum Moskiewskiego Komitetu Obwodowego KPZR wybrało N. A. Michajłowa pierwszym sekretarzem i członkiem biura Moskiewskiego Komitetu Obwodowego KPZR.

Film o uroczystościach żałobnych w NRD

BERLIN. Na ekranach kin Niemieckiej Republiki Demokratycznej ukazał się film produkcji wytwórni filmowej „Defa“ o uroczystościach żałobnych w NRD w związku z zgonem Józefa Stalina.

1500 lotników niemieckich będzie przeszkolonych w USA

RZYM. Dziennik „Avanti“ zamieścił wiadomość z Waszyngtonu, że departament wojny USA polecił generałowi Ridgwayowi zmobilizować w Niemczech Zachodnich 1.500 lotników dla przeszkolenia ich w Stanach Zjednoczonych. Po lecenie to otrzymał Ridgway po zawarciu przez władze amerykańskie porozumienia z tzw. „departamentem Blanka“, (J. z zachodnio-niemieckim ministrem spraw wojskowych. Porozumienie podpisano we wrześniu 1952 roku na tajnym zebraniu które odbyło się w Bonn z udziałem Ridgwaya, kanclerza Adenauera i Teodora Blanka.

OD REDAKCJI: W notatce p. t. „Przed błędną na przebiegu patrolu wnił marzami“ — zamieszczony w wczorajszym numerze gazety, wiersz 4-ty od góry wlinien bramię „die uczczenia 6-rocznicy“.

Stalinowska idea zwycięży

ce materialne i kulturalne potrzeby, by zabezpieczyć nieprzerwany wzrost i doskonałe nie produkcji, państwo socjalistyczne potrzebuje pokoju. Pierwszym aktem ustawodawczym Kraju Rad był dekret o pokoju. Treścią wszystkich pozycynał jest stałe, bezkompromisowe, uparte dążenie do utrzymania pokoju.

Krajowi Rad pokój jest potrzebny, by zmienił bieg olbrzymich rzei, by pokryć jałowce w pustynie koblereem traw, by przeciąć stępy wstęgami lasów, wznosić nowe, piękne miasta, rozświetlić tysiące kolchozów światłem elektrycznym. Dlatego stalinowska polityka jest polityką pokoju. Dlatego polityka zagraniczna ZSRR wyraża i broni interesów mas pracujących wszystkich krajów, wyraża interesy całej społeczności ludzkości. Dlatego w grudniu 1949 roku, w 70-lecie urodzin Józefa Stalina, nadesłał II podarunki ludzi ze wszystkich krańców świata. „Ileż to matek — pisał wówczas Ilija Erenburg — w rozmaitych krajach patrząc na swoje maleństwa i wspominając przeżyte okropności — wrzask syren, ruiny, krew — dziękuje Stalinowi za to, że nie pozwala tej złej potęgze wznieść się nad odżywiająca ziemią... Francuzka, której faszysty zamordowali córki, ofiarowała Stalinowi jedyną rzecz, jaka jej po dziecku została, Czapeczke. Takiego podarunku nikt nie otrzymał i nie ma wagi, na której zwyciężyć można taką miłość“.

Stalinowskiemu geniuszowi, który poprowadził Armię Radziecką poprzez grzyzy hitlerowskiej Reichskanzlei aż do Łaby, zawdzięcza ludzkość,

że uformował się po II wojnie światowej potężny obóz pokoju i socjalizmu, obejmujący niezmiernie przestrzenie od Łaby do Kantonu. Obok żołnierzy „brygady szturmowej“ ludzkości — Związku Radzieckiego — stanęły nowe „szturmovie brygady“ w postaci krajów demokracji ludowej, w tej liczbie polska „brygada szturmowa“. Wokół tej potężnej siły, wokół Partii Lenina-Stalina skupiły się setki milionów ludzi dobrej woli, obrońców pokoju, prowadzących bój w krajach świata imperialistycznego.

Nigdy i nigdzie bowiem, obojętne czy pod gorącym niebem Afryki, czy w dokach Hamburga, w hutach Pensylwanii, czy też w straszliwych, prymitywnych kopalniach cyny i ołowiu w Bollwii — ludzie pracy nie byli i nie są za interesowani w wojnie. Cóż bowiem zyskał mogli ludzie pracy w zbrojnych starciach na polach bitew? Ich krew przeobrażał imperializm w zło, to, iż matek krystalizował w diamenty, wypełniające safesy królów armat. Gdy zaś wracali do swych domostw, niosąc w żrenicach grozę przeżytych wojennych dni, zastawali zamknięte bramy fabryk. Witały ich twarze wynędzniałych dzieci, wracali do kotowrotu nędzy i strachu przed bezrobociem. Ludzie pracy nie mają do zyskania na wojnie imperialistycznej, wszystko zaś do stracenia.

Ta prawda, wskazana ludzkością przez Stalina, sprawia, że po raz pierwszy w historii ludzkości agresorzy imperialistyczni nie mają swobody ruchów, że ich zbrodnicze pla-

(Dokończenie z 1 str.)

młodemu Krajowi Rad wszystkie kle dziennikarsko-burżazyjne niebieskie ptaki roły sny o bliskiej katastrofie rewolucji rosyjskiej. Minęły lata, Kraj Rad powalił hitleryzm. Dąb socjalizmu wzrósł wspaniale, potężnie. Wzrósł szybko, ku zgrozycie kapitalistów. Siłny i niewzruszony, przetrwał huragan prób i burz dziejowych.

Partii Lenina — Stalina, która jest rozumem, honorem i sumieniem naszej epoki, zawdzięcza ludzkość ocalenie od jarzma hitlerowskiego. Jej to zawdzięczamy, że nadzieja pokoju nie jest nikłym światłem, głuźnionym przez krwawy odbłask piomnie bijących z krematoryjnych pieców.

Socjalizm zwyciężył w Kraju Rad. Budują socjalizm na rody krajów demokracji ludowej, wzrasta więc potężnie materialna siła obozu pokoju. Socjalizm, bowiem — zwycięstwo idea wyzwolenia człowieka od wszelkiego wyzysku — to pokój.

Kraj Rad to wcielenie idea leninizmu — stalinizmu. Genialna myśl Lenina i Stalina i stalinowskie niezawodne kierownictwo uformowały ustroj, w którym celem produkcji jest nie zysk, lecz człowiek i jego potrzeby, w którym cała polityka nasycona jest troską o człowieka, o dobro całego narodu. Istotą tego ustroju ujął w zwięzle sformułowane Józef Stalin, odkrywając podstawowe prawo socjalizmu, które brzmi:

„Zapewnienie maksymalnego zaspokojenia stale rosnących materialnych i kulturalnych potrzeb całego społeczeństwa w drodze nieprzerwanego wzrostu i doskonałenia produkcji socjalistycznej na bazie najwyższej techniki“.

By zaspokoić szybko rosną-

KRONIKA KOSZALINA

1794 — Urodził się gen. Józef Bem, uczestnik powstania listopadowego, przywódca powstań w Wiedniu i uczestnik rewolucji węgierskiej w r. 1848 (zm. 1859 r.).
1888 — Urodził się A. Makarenko, wybitny radziecki pedagog i pisarz (zm. 1939 r.).

Ważniejsze telefony

Pogotowie Ratunkowe — tel. nr 300
Straż Pożarna tel. nr 08
Komisariat Miejski MO, tel. nr 537
Zegarmyślni, tel. nr 08
Poczta — telegraf — tel. 413.

Dyżury

SZPITAL
Szpital Miejski, ul. Falata 3, tel. 215.

APTEKA

Apteka Społeczna nr 10 — ul. Zwycięstwa — tel. 187.

Kronika Partyjna

Odczyt

W dniu 13 bm. o godz. 17 w sali Wojewódzkiego Ośrodka Szkolenia Partyjnego przy ul. Waryńskiego Nr 7, tow. Miłkołaj Michałowski wygłosił odczyt na temat: „O demokracji wewnątrzpartyjnej”.

Na odczyt zaprasza się wykładowców, prelegentów, sekretarzy podstawowych organizacji partyjnych, pracowników aparatu partyjnego, agitatorów, aktyw Zw. Zaw., ZMP, ZSCH, ZZNP oraz samodzielnie studiujących zagadnienia marksizmu — leninizmu.

Konsultacje

W Woj. Szkole Wieczorowej

Wojewódzki Ośrodek Szkolenia Partyjnego przy KW PZPR informuje, że konsultacje indywidualne dla słuchaczy Wojewódzkiej Szkoły Wieczorowej będą udzielane: z zakresu historii KPZR we wtorek i piątek od godz. 18 — 20; z zagadnień historii Polski w środę od godz. 18 — 20, z zakresu ekonomii politycznej w czwartki i soboty od 19 — 21.

OGŁOSZENIA

Z dnem 1 marca br. CZZPM Rejonowa Hurtownia Artykułów Metalowych została połączona z Rejonową Hurtownią Artykułów Elektrotechnicznych w Szczecinie. Biura łączonych placówek mieszczą się w Szczecinie przy ul. Książębskiej Nr 5.

Centralny Zarząd Zbytu Przemysłu Maszynowego Rejonowa Hurtownia Artykułów Metalowych i Elektrotechnicznych w Szczecinie

Cena

zwycięstwa

(16)

Kompania ustawiła się do wieczornego apelu nie tak sprawnie jak zwykle. Kłóżył się przy samym początku pomysł się w obliczeniu, ale Łubek nawet nie zwrócił na to uwagi. Był, tak jak wszyscy, zgaszony i nie umiał tego ukryć.

Odwalił dziesiątą z dobrych kilkadziesiąt kilometrów. Wioska, w której zakwaterowali się na noc leżała w małej dolinie. Na lekkim wzniesieniu bieżą kolejowy nasyp. Spoglądali na niebo wyskrzose złotymi gwiazdami. Zielone oko semaforu mrugało w oddali.

Bogdan stał w szeregu i myślał. Nie godzin minęło od pogrzebu Nowackiego? Za Strzygoniową wyruszył grubo po dziesiątej. Znacznie później niż planował sztab pułku. Protokoły i śledztwo ciągnęły się do rana. Potem przemówienia nad grobem Nowackiego. W uszach dzwierał mu suchy trzask kilkunastu automatów, honorowa salwa. Na końcu inwiił major Rajewski.

„Pomścimy w walce śmierć naszego towarzysza! Przysięgamy waleczną pamięć o zbrodniach faszystów!”

Parę setek głosów powtórzyło za majorem: „Przysięgamy!”

Potem major położył wieniec, któryś z żołnierzy rzucił kilka przywędlniętych kwiatów i było po wszystkim. Ruszyli w drogę.

Łubek kończył odczytywanie dywizyjnego rozkazu. Słuchali w napięciu. Głos dowódcy brzmiał w wieczornej ciszy wyraźnie i mocno:

„Zbliży się koniec hitlerowskich Niemiec, ale nasza walka toczy się na dwóch frontach. Hitlerowcy mają sprzymierzeńców, którzy gotowi są bić się do ostatka. Tych sprzymierzeńców nie brak nawet w naszych szeregach.

Idziemy na front dobijać hitlerowskich najęźdźców, ale za naszymi plecami stoją niedobitki faszystów. Próbuja teraz wbić nóż w plecy.

Żołnierze! Bądźcie czujni! Przestrzegajcie regulaminu i doskonalcie

Zobowiązania, które dyktowały serca wierne wskazaniom Wielkiego STALINA

Wraz z całym ludem pracującym, pracownicy poczty i telekomunikacji okręgu koszalińskiego z wielkim bólem żegnali Wielkiego Wodza i Nauczyciela mas pracujących — Józefa Stalina.

Kiedy przeległy głos fabrycznych syren obwieszczał chwilę pogrzebu, kiedy z Sali Kolumnowej Związków Zawodowych w Moskwie wyruszył kondukt żałobny — we wszystkich placówkach pocztowych w województwie zaległa 5 minutowa — uroczysta cisza, — pocztowcy Ziemi Koszalińskiej oddawali hołd pamięci Józefa Stalina.

W mlczących, zwartych grupach zbierali się przy głośnikach radiowych i w głębokim skupieniu wysłuchiwali przemówień wiernych uczniów i współpracowników Wielkiego Nauczyciela i Wodza proletariatu.

Długofalowe współzawodnictwo podjęła załoga słupskiego BPP

W Budowlanym Przedsiębiorstwie Powiatowym w Słupsku podejmowane przez załogę zobowiązania na ogół nie były realizowane. Złożyły się na to różne przyczyny, jak brak kontroli wykonania planów produkcyjnych, mała troska dyrekcji i kierowników budów o zabezpieczenie materiałów itp., nie rozwijało się również współzawodnictwo.

Rada zakładowa BPP, doceniając znaczenie XI Plenum CRZZ, celem usunięcia błędów we współzawodnictwie zorganizowała naradę roboczą, z udziałem aktyw w związku kowego i partyjnego, dyrekcji i pracowników technicznych i inżynierskich.

Na naradzie tej załoga postanowiła przystąpić do współzawodnictwa o tytuł „najlepszego BPP w Polsce”.

Światlica w Dyrekcji Okręgowej Poczty i Telekomunikacji tonęła w czerwieni i kwiatkach. Przed odkrytym kirem popiersiem Józefa Stalina chyliły się głowy, by w skupieniu i ciszy żegnać Człowieka, który wyzwolił naszą Ojczyznę spod ujejsku faszystów.

„Cios, jaki spotkał naród radziecki i masy pracujące całego świata — mówił tow. Sulkowski — odczuwam bardzo boleśnie. Armia Radziecka, której wodzem i nauczycielem był Wielki Stalin, wyzwalała nasz kraj od faszystów hitlerowskich, również mnie wyzwoliła z obozu koncentracyjnego, gdzie czekał mnie los wielu setek tysięcy tam rozstrzelanych ludzi.

Dlatego przyrzekam dać z siebie wszystko, aby przyczynić się do realizacji budowy socjalizmu w Polsce”.

Słowa w przemówieniach pocztowców koszalińskich dyktowały wielki, serdeczny ból. Ale ból ten nie obezwadniał ich, nie wprowadził w rozpacz. Postanowili jeszcze bardziej zespolić się w swojej pracy. Posypały się nowe zobowiązania. Zobowiązania, których wartość niesposób jest przeliczyć, mają one bowiem wartość uczuć najcenniejszych, uczuć dyktowanych przez serca wierne wskazaniom i naukom Wielkiego Stalina.

„Aby pracować więcej, lepiej i sprawniej, pracownicy Dyrekcji Poczty i Telekomunikacji w Koszalinie zobowiązali się:

— jak najściślej przestrzegać socjalistycznej dyscypliny pracy, nie dopuszczając do jakichkolwiek przerw i niedociągnięć;

— sprawniej, szybciej i dokładniej wykonywać wszystkie zarządzenia oraz sprawozdawczość i statystykę;

— pogłębiać świadomość społeczno-polityczną przez szkolenie ideologiczne i zawodowe;

— wzmocnić czujność wobec wroga klasowego przez zapobieganie wnikaniu do spraw i obiektów osobom niepowołanym;

— wykonać gazetkę ściennej poświęconą życiu i walce Józefa Stalina.

Pamiętaj o stałym oszczędzaniu energii elektrycznej

Co, gdzie, kiedy?

Kino

KOSZALIN

„NOWA HUTA” — „Upadek Berlina” — seria II — prod. radz.
Seanse o godz. 16, 18 i 20.15.
Przedprzedaż biletów normalnych i kart abonamentowych prowadzi „Orbis”, ul. Zwycięstwa 28 — codziennie od godz. 10 — 17.
„MŁODA GWARDIA” (Rokosowoj) — „Drużyna” prod. radz.
Seanse o godz. 19.

SLUPSK

„POLONIA” — „Górszerek Matyl” — prod. węg.
Seanse o godz. 16, 18 i 20.
Przedprzedaż biletów normalnych i kart abonamentowych prowadzi „Orbis”, Plac Zwycięstwa 1 — codziennie od godz. 9 — 17.

KOŁOBRZEG

„WYBRZEŻE” — „O szóstej wieczorem po wojnie” — prod. radz.
Seanse o godz. 17 i 19.

SLAWNO

„SŁAWA” — „Fani Tulipan” — prod. franc.
Seanse o godz. 17 i 19.

Odczyt

„Droga życia i walki J. Stalina” — odczyt o godz. 18 w Woj. Klubie PZPR, ul. Zwycięstwa 125 w Koszalinie.
Po odczycie film „Przysięga”.

Ślubujemy dotrzymać wierności naukom Towarzysza Stalina

pisze młodzież pow. słupskiego do Towarzysza Sobolewa

DO

AMBASADORA
ZWIĄZKU SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RAD
TOWARZYSZA ARKADIUSZA SOBOLEWA
W A R S Z A W A

DROGI TOWARZYSZU!

Młodzież, zorganizowana w szeregach Związku Młodzieży Polskiej i Powszechnej Organizacji „Służba Polsce” powiatu słupskiego ożywia z wielkim bólem i smutkiem wieść o zgonie Wielkiego Chorążego Pokoju i Nauczyciela całej postępowej młodzieży świata Towarzysza Stalina.

Niesmiertelna nauka Towarzysza Stalina będzie dla naszej młodzieży natchnieniem i gwiazdą przewodnią w codziennej pracy i w walce o zbudowanie nowego socjalistycznego ustroju, będzie szanarem w walce o zwycięstwo ideałów pokoju, postępu i wolności wszytkiej młodzieży na całym świecie.

Pod sztandarem największego naszego Geniusza i Nauczyciela współczesnej epoki — Józefa Stalina, będziemy skupieni w zwartych i czujnych szeregach.

Ślubujemy i przyrzekamy Wam, że wskazania i nauka Wielkiego Wodza całej postępowej młodzieży będzie drogowskazem dla naszych budowniczych Polski Ludowej.

Ślubujemy dotrzymać wierności naukom Towarzysza Stalina, strzec niezłomnie zasad Internacjonalizmu i solidarności młodzieży całego świata, utrzymywać i pogłębiać przyjaźń z bratnim Komsomolem.

Przyrzekamy, że wszelkie wskazania i Uchwały Centralnego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej będziemy w pełni realizować w kołach ZMP-owskich i w Hufcach „SP” naszego powiatu, że będziemy pracować dla terminowego wykonania 4-go roku planu 6-letniego.

Zapewniamy Was, Towarzyszu, że nasza młodzież nie będzie szczędziła sił, aby zwiększyć i wzbogacić swój wkład do wspólnej walki o realizację wiecznych ideałów, nauk i wskazań Wielkiego naszego Ukochanego Towarzysza Stalina.

Komenda Powiatowa Zarząd Powiatowy
Powszechnej Organizacji Związku Młodzieży Polskiej
„Służba Polsce”
w Słupsku

SPORT-SPORT-SPORT

Imprezy sportowe nadchodzącej niedzieli

Wszystkie imprezy, zapowiadane na niedzielę w dniu 8 bm. zostały przesunięte na nadchodzącą niedzielę, tj. 15 bm.

Tak więc w Koszalinie młodzieży będą mogli zobaczyć czołowych pięściarzy z terenu całego województwa w walce o tytuły indywidualnych mistrzów naszego okręgu. Walki eliminacyjne odbywać się będą w piątek i sobotę od godz. 18 tej, zaś finały w niedzielę — godz. 12-tej. Mistrzostwa bokserskie, organizowane przez miejscowe koło „Startu” odbędą się w sali tego zreszenia (dawniejsza strzelnica).

W „strzelnicy” odbędą się także mistrzostwa województwa w podnoszeniu ciężarów. Początek zawodów o godz. 10-tej.

W Słupsku odbędą się Wojewódzki Wyścig Kolarski na dystansie 50 km. Trasa wyścigu przebiega ze Słupska do Uski i z powrotem. Kolarze zbiorą się w niedzielę o godz. 10-tej na pl. Zwycięstwa, skąd nastąpi start.

Ponadto, w całym województwie odbywać się będą towarzyskie spotkania piłkarskie. Nast piłkarze zechcą niewątpliwie spróbować swych sił przed nadchodzącym sezonem.

— myślał. Obraził się, ale o co? Nigdy nie widział Wacka w złym humorze. Jak mu coś za skórę zaszło, położył się chwilę i koniec. Zaraz zapomniał.

„Był już przed samym progiem izby, gdy wyszedł Łubek. Wacek jeszcze się cofnął. Bogdan nie zdążył: rozlał żupę wprost porucznikowi pod nogi.

— Na kelnera to ty się nie nadajesz Kowalik, niech cię kule biją. Taki mi przysięgnie urządzić, że... Popatrzył na Bogdana i uśmiechnął się.

— Ale tragedii nie ma. Coś tak zbaraniał? — Bogdan marmotał pod nosem usprawiedliwienia. — Idź postaw menażkę na stół i pódźmy do mnie. Trzeba zjeść kolację. Recepty z kuchni już nie dostaniesz. Znajdą się w moim plecaku jakieś konserwy — chwilę odczekał. — No co, idziemy?

— Jeśli można, to...

— No to już! Chodźmy!

Dopiero teraz Łubek odwrócił głowę i zobaczył Wacka.

— A i ty Cholewa tu jesteś? Pójdiesz z nami?

Wacek kiwnął głową. Zawrócił do drogi. Chmury przestąpiły kłębiące i kłębiły się jak gdyby ziemia się poruszała. Niski wiatr podwiewał ich płaszcze. Bogdanowi burzało w uszach. Był wściekle głodny. Chciał o coś zapytać porucznika, gdy nagle odezwał się Wacek.

— W głowie nie chce mi się to wszystko pomieścić. — Mówił głośno przekrzykując szum wiatru. — Od wczoraj wydaje mi się jakby to był sen. Nowacki nie żyje, kompanię do lasu próbują wyprowadzać. Koniec świata. Jak Bogda Kocham, koniec świata... Toż dalej to samo próbują robić co u nas za Bugiem. Też mówili, że są prawdziwym Wojskiem Polskim. Jak Ruscy wkroczyli — strzelali do nich z ukrycia i zmychali z Niemcami. Tacy to z nich Polacy... Zza drzew wylazły maleńkie plamki światła. Wyglądało to jak świętojańskie robaczki.

Przeszli szybko przez torę, minęli barak zwrotniczy. Wiatr był coraz silniejszy, szła mroźna noc. Przed kwatery porucznika zamarzała kałuża, lód lekko chrupał pod butami. Weszli do izby i pośpiesznie ścignęli płaszcze. Izba była mała: szerokie łóżko z poduszkami aż pod sufit, skrzynia na bieliznę i stół. Oparli się o skrzynię: siwe smugi odchodu unosiły się lekko nad głowami. Od nieszczerzonego okna ciągnęło chłodem.

(C. d. n.)